

తెలుగు సరదాకథలు

మ హేశ్ కి గుండెల్లో బెరుగ్గా, బితుకు బితుకుగా ఉంది. నిజానికి గుండెల్లో రైళ్ళు పరిగెడుతున్నాయి అనాలి కానీ ఈ మధ్య అవి యమా ఖచ్చితంగా — పవర్ కట్ అమలు జరుపుతున్నంత పెర్ ఫెక్ట్ గా పట్టాలు తప్పేస్తున్నందున బెరుగ్గా, బితుకు బితుకుగా అని వర్ణించటమే బెటరు.

కారణం అరోజు అతడికి శోభనం రాత్రి. హుషారుగా ఉండాలన్న అతడు అలా ఉండడానికి అతనిలో ఏ లోపమూ లేదు. కాకపోతే కాలేజీ చదివేరోజుల్లో అతనికి ఎవరో చెప్పిన జోక్ మాటి మాటికి గుర్తుకొస్తోంది.

అజోక్ ఏమిటంటే—
ఓ సుఖ పురుషుడికి పెళ్ళయిందట. శోభనం నాటి రాత్రి అలవాటు తన భార్యకి వందరూపాయల నోటు ఇచ్చాడట. వెంటనే అమె కూడా డిండు కింద నుంచి యాభై రూపాయల విల్లర తీసి ఇచ్చేసిందట— తన అలవాటు కొద్దీ!

ఇప్పుడు మ హేశ్ కి తన శోభనం రోజున అజోక్ మాటి మాటికి గుర్తుకు రావటానికి కారణం — ఒకప్పుడు లైఫ్ ని తెగించేసి తెగ ఎన్ జాయి్ చేసేసిన గిర్లీ క్లాస్స్!

“వేసుకున్న వాళ్ళకి వేసుకున్నంత మహదేవ అన్నారు పెద్దలు... ఏమో.. ఆ జోక్ తో అయినట్టు తనకు కూడ సెకెండ్ హ్యాండ్ భార్య దొరుకుతుందేమో... తన బ్రతుకు మరో పెద్దజోక్ అయిపోతుందేమో?” అని కలవరపడిపోతున్నాడు.

అంతలో... చప్పుడైంది తలుపు... లోపలికి అడుగు పెట్టింది మాధవి..

“రా...” అన్నాడు గుండె నిబ్బరించుకుని. తనని తాను నిగ్రహించుకుంటూ.

ఆ క్షణంలోనే అతనికి వెలిగిందో ప్లాష్!

అ జోక్ లో చెప్పినట్టు — తను పొరపాటున వంద రూపాయలు ఇచ్చేసి, దానికి ఆ అమ్మాయి తన అలవాటు కొద్దీ యాభై రూపాయల విల్ల రిచ్చేసి తతంగం— శోభనం తర్వాత ఎందుకూ!?

అదేదో ముందే ఇచ్చేస్తే పోలా!? ఒకవేళ అమాయకురాలే అయితే బిత్తరపోతుంది. అప్పుడు తను ఘొల్లుమని నవ్వేసి ఈజోక్

చెప్పేసి అమెను కూడా మూడ్ లోకి తీసుకు వచ్చేయ్యచ్చు.

ఒకవేళ అమ్మాయే కనుక జంబలకిడి పంబ లో తూటాలరాణిలా పెద్ద కరోడాయే అయితే ఏ సంగతి ఇప్పుడే తేలిపోతుంది అంచేత ఆ ఇచ్చేదేదో ముందే ఇచ్చేయ్యటం అన్నివిధాలా శ్రేయస్కరం.

స్రీసాహచర సాశహచర కేయిల్ మురిసి.



ఇంత మంచి ప్లాష్ సరిగ్గా సమయానికి వెలిగినందుకు తనని తాను అభినందించుకుంటూ జేబులోంచి ఓ వంద రూపాయల నోటు తీసి ఇచ్చాడు మ హేశ్.

“ఇదేంటండీ?” అంటూ అడిగింది మాధవి.

అమె స్వరంలో ఓ నన్నని ఒణుకు అనందంతో గుండె ఉప్పొంగి పోయిందతనికి, ‘హురే’ అంటూ గట్టిగా అరుద్దామనుకున్నాడు. గది అవతల ఉన్నవాళ్ళు మోలా అపార్థం చేసేసుకొని తెగ రెచ్చిపోయే ప్రమాదం ఉందని ఊహించి అనందాన్ని అణివేసుకున్నాడు. ‘అయినా చూద్దాం’ అనుకొని

“ఫరవాలేదు తీసుకో” అన్నాడు మరికాస్త కవ్వంపుగా చూస్తూ.

అమె శరీరం గజగజా వణకటం అతనికి

స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. “కరెక్ట్... లోకంలో తనంత అదృష్టవంతుడు ఇంకోడు లేడు. తన భార్య పవిత్రత ఉన్న పతివ్రత. తనుభయపడ్డట్టుగా సెకెండు హ్యాండ్ కాదు. లోకానికి ఎలుగెత్తి చెప్పాలి — వేసుకొన్న వాళ్ళకి వేసుకున్నంతకాదు అని” ఇలా పరిపరివిధాలా అలోచిస్తూ పుల్ మూడ్స్ లోకి వచ్చేస్తున్నాడు మ హేశ్.

అసలు తనలోని ఈ అనందానికి కారణం తన స్నేహితుడు ముకుందం. ఇప్పుడు తన జీవితంలోకి అడుగుపెట్టిన అతిపవిత్రమైన మాధవి — ముకుందం భార్యకి పిన్ని కూతురు

వరస. వాళ్ళమ్మా నాన్న చనిపోవటంతో దిక్కులేక వీరిపంచన తలదామకుంటోందట.

“మా మరదలు నాకోసమయ్య అయిపోయింది బ్రదరూ! ఎలాగైనా అపుణ్యం సువ్వే కట్టుకోవాలి” అన్నాడు ముకుందం తనతో. అప్పటికది పదోసార్ పదిహేనోసార్ తనని అతడు బ్రతిమాలడం.

“నా సంగతి నీకు తెలీదా బ్రదరూ... మనం కాస్త విలిపి కదా” అని నిజం చెప్పేశాడు మ హేశ్ కొన్నాళ్ళ తర్వాత తెగించేసి.

“జోక్ అదా... మరేం ఫర్వాలేదులే బ్రదరూ... నువ్వు మంవాడివి కనుక ముందే చెప్పేశావు. అయినా ఆమాత్రం ఎక్స్ పీరియన్సు లేని వాళ్ళు ఈ రోజుల్లో ఎంతమంది ఉన్నారే!? మన కలాంటి వేం లేవు. నువ్వు కూడా మనసులో పెట్టుకోకు” అన్నాడు ముకుందం.

అంతే... పెళ్ళయిపోయింది.

‘ముకుందానికి ఖచ్చితంగా ధాంక్స్ చెప్పాలి. చెప్పి తీరాలి. స్నేహానికి నిజమైన నిర్వచనం ముకుందమే...’

ఇలా పరిపరివిధాల అలోచిస్తూ మాధవి వంక చూశాడు మ హేశ్. అమె చూపుల్లో భయం, శరీరంలోని గజగజ ఇంకా తగ్గలేదు. పులిని చూసిన లేడిపిల్లలా ఒణికి పోతందామె.

“ఏంటి అలోచిస్తున్నావ్...” ఫర్వాలేదు తీసుకో” అన్నాడు మ హేశ్—

ఇదే లాస్ట్. ఇంక అమెను ఏడిపించకూడదనుకుంటూ.

“ఒద్దండీ... ఇలా ఇవ్వకండీ... ఇలా తీసుకుంటే మా ముకుందం బావ హంటర్ తీసుకుని చితక్కొలాడండీ. ఇచ్చేదెమైనా ఉంటే అతనికి ఇవ్వండీ. తనకెంత ఇష్టమైతే అంత నొకిస్తాడు” అంది మాధవి.